

Ze skal padá divokej vodopád.
V dálce je stříbrnej háj
Vlhkým zrakem si mě prohlíží laň
a všechno kolem připomíná ráj.
Nenechavej vánek škádlí šaty,
duha nad horama září
a všude kolem kvetou kytky zlatý.
Řeka se přátelsky tváří.

Slunce nad obzor pomalu stoupá,
laskavý stařec si kápi svlík.
Dřevěná loďka se líně houpá,
přijel si pro mě Cháron - převozník.

Někdo mě zpátky naposled volá,
proč mě konečně nenechá jít,
zmatek a stesk sem probleskl zdola,
jenom pár kroků a bude klid.

Přívětivá cesta, brána a jas.
Zdá se mi to dávno, jsem tak daleko od vás.

Ze skal padá divokej vodopád.
V dálce je stříbrnej háj
Vlhkým zrakem si mě prohlíží laň
a všechno kolem připomíná ráj.
Nenechavej vánek škádlí šaty,
duha nad horama září
a všude kolem kvetou kytky zlatý.
Řeka se přátelsky tváří.

Tam za mnou v hlubině mě děsival had
a jeho zuby mi otrávilily tělo.
Moje zoufalství, to byl jeho hlad.
Co bude dál se nevědělo.

Každej den ten had řádně konal svý dílo.
Bolestivý kousnutí a prudkej jed.
Najednou tma, záblesk a všechno se slilo.
Brána se otvírá tak rychle a hned!

Dohlédnu na druhej břeh za mlhu
- vpravo je slunce, vlevo je černej mrak.
Zvolna plujem oparem, nad náma chechtá se pták.
Cháron smutně klopí oči, což budí neklid v duši,
a malá loďka míří doleva, zvedá se vítr a prší.
Do ticha...